

- wyznaczenie z urzędu trzeciego lekarza;
- zobowiązanie strony pozwanej przynajmniej do:
 - wznowienia postępowania w sprawie stwierdzenia niezdolności do pracy na etapie powoływania komisji ds. inwalidztwa;
 - w międzyczasie i w oczekiwaniu na ostateczną decyzję w sprawie niezdolności do pracy skarżącego, wypłacenia mu minimalnej kwoty gwarantowanej na mocy art. 9 ust. 4 załącznika IX do regulaminu pracowniczego wraz z dodatkami rodzinnymi i odsetkami obliczonymi według stopy ustalonej przez EBC powiększonej o dwa punkty;
 - ubezpieczenia skarżącego z mocą wsteczną w RCAM.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego wykonania przez administrację wyroku z dnia 13 października 2021 r. z naruszeniem art. 266 TFUE, zakazu podwójnego karania w rozumieniu załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oraz naruszenia prawa.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, naruszenia prawa do godności ludzkiej, braków w uzasadnieniu, które jest niewystarczające do zrozumienia uprzywilejowanego interesu służby, naruszenia obowiązku polegającego na tym, aby administracja miała na uwadze dobrostan urzędników i byłych urzędników.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie w ramach badania procedury, w ocenie roli organu powołującego i komisji ds. inwalidztwa oraz podziału kompetencji między nimi, sprzeczności w uzasadnieniu i naruszenia obowiązku dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2023 r. – Ballman/Europejska Rada Ochrony Danych

(Sprawa T-183/23)

(2023/C 223/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lisa Ballmann (Innsbruck, Austria) (przedstawiciel: F. Mikolasch, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Rada Ochrony Danych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Rady Ochrony Danych (EROD) z dnia 7 lutego 2023 r. odmawiającej stronie skarżącej dostępu do akt dotyczących wiążącej decyzji EROD nr 3/2022 w sprawie przedstawionego przez Irish Supervisory Authority sporu dotyczącego Meta Platforms Ireland Limited i należącego do niej serwisu Facebook [art. 65 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (zwanego dalej „RODO”) (¹)] zgodnie z art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; oraz
- obciążenie EROD kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w ramach którego twierdzi, że EROD naruszyła art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).

- EROD naruszyła art. 41 ust. 2 lit. b) karty, oddalając złożony przez stronę skarżącą wniosek o dostęp do akt dotyczących wiążącej decyzji EROD nr 3/2022, ze względu na to, że podmioty, które złożyły skargę (strona skarżąca i jej przedstawiciel umocowany na podstawie art. 80 ust. 1 RODO, a mianowicie stowarzyszenie o celu niezarobkowym NOYB-European Center for Digital Rights) nie są uprawnione do uzyskania dostępu do akt, ponieważ jest mało prawdopodobne, aby wiążąca decyzja nr 3/2022 wywarła na nie negatywny wpływ;
- Inaczej niż w wypadku art. 41 ust. 2 lit. a) karty, przesłanka „negatywnego wpływu” nie została uwzględniona w art. 41 ust. 2 lit. b) karty, a zatem nie musi ona być spełniona;
- Strona skarżąca żąda uzyskania dostępu do „swych akt” na podstawie art. 41 ust. 2 lit. b) karty. Sprawa dotyczy bezpośrednio skargi wniesionej przez nią przeciwko spółce Meta na podstawie art. 77 RODO, której przedmiotem są jej dane osobowe. Wiążąca decyzja nr 3/2022 odnosi się do „skargi” i „skarżącego” ponad 160 razy. EROD sama przyznała w wiążącej decyzji nr 3/2022, że projekt rzeczonyj decyzji dotyczy „dochodzenia opartego na skardze”, zaś autorem owej skargi jest strona skarżąca. Wiążąca decyzja nr 3/2022 odnosi się zarówno do strony skarżącej, jak i do stowarzyszenia o celu niezarobkowym NOYB – European Center for Digital Rights, które reprezentowało ją na podstawie art. 80 ust. 1 RODO jako „skarżący”;
- Prawo dostępu do akt na podstawie art. 41 ust. 2 lit. b) karty jest prawem samoistnym. W art. 41 karty wyraźnie odróżniono prawo dostępu do akt od prawa do bycia wysłuchanym. Zakresy i cele tych praw są różne. To drugie jest zasadniczo prawem o charakterze defensywnym. Natomiast prawo dostępu do akt jest przejawem prawa do równości broni i prawa do skutecznego środka prawnego. Sam Trybunał odnosi się do każdego z tych dwóch praw odrębnie i nie uzależnia prawa dostępu do akt od prawa do bycia wysłuchanym;
- Nawet gdyby „negatywny wpływ” był elementem art. 41 ust. 2 lit. b) karty (choć tak nie jest), to przesłanka ta byłaby spełniona, ponieważ:
 - w wiążącej decyzji EROD nr 3/2022 zbadano częściowo tylko jeden z dziewięciu zarzutów podniesionych w dniu 9 września 2019 r. (przedmiot skargi, którym była „reklama” zawężono do „reklamy behawioralnej”), zaś pozostałych zarzutów nie zbadano wcale;
 - między organami nadzorczymi austriackim i irlandzkim toczy się obecnie spór co do tego, czy sprawy te są wciąż zawisłe przed tymi organami bądź przed EROD, czy też zarzuty zostały oddalone albo odrzucone na pewnym etapie procedury, zaś przed irlandzkimi i austriackimi sądami toczy się w tej kwestii spór, którego stronami są skarżący i organy nadzorcze; oraz
 - skarżący nie może zrozumieć, dlaczego w postępowaniu EROD wypowiedziała się częściowo tylko w przedmiocie jednego z dziewięciu zarzutów, bez przyznania dostępu do akt, podczas gdy organy nadzorcze austriacki i irlandzki powołują się na decyzję EROD.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz.U. 2016, L 119, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2023 r. – Hansol Paper/Komisja
(Sprawa T-199/23)
(2023/C 223/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hansol Paper Co. Ltd (Seul, Korea Południowa) (przedstawiciele: J.-F. Bellis i B. Servais, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska